

Kaz se zhluboka nadechl a snažil se přimět to zjevení pokračovat.

A povedlo se to! Kaz cítil, jak v něm pramení něco, díky čemu ho pevní lidé viděli, a proudí to ven skrz jeho kůži. Bylo to jako hýbat paží... smršťování... nafukování... už to uměl. Uměl se zjevit.

A všichni jeho zjevení viděli. Rychle přestal.

„Co to *bylo*?“ zeptala se dívka převlečená za pirátku. Zírala směrem ke Kazovi, ale vidět ho už nemohla.

„Jenom jeden z přátelských duchů ze sousedství knihovny,“ řekla Maddie.

Pirátko vypadala trochu znepokojeně, jako kdyby si nebyla jistá, jestli může Maddie věřit.

„Neboj se, Tašo,“ promluvila Klárka s copánky. „Řekla *přátelský*. Všichni duchové v knihovně jsou přátelští.“